

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 91/17
Luxembourg den 6. september 2017

Dom i de forenede sager C-643/15 og C-647/15
Slovakiet og Ungarn mod Rådet

Domstolen frifinder Rådet for Den Europæiske Union i de søgsmål, som Slovakiet og Ungarn har anlagt til prøvelse af den midlertidige ordning til obligatorisk flytning af asylansøgere

Denne ordning bidrager effektivt og på forholdsmæssig vis til, at Grækenland og Italien kan stå imod følgerne af migrationskrisen af 2015

Som svar på den migrationskrise, der ramte Europa i løbet af sommeren 2015, vedtog Rådet for Den Europæiske Union en afgørelse ¹ med henblik på at hjælpe Italien og Grækenland med at stå imod den voldsomme tilstrømning af migranter. Denne afgørelse foreskriver, at 120 000 personer, der har et klart behov for international beskyttelse, over en periode på to år flyttes fra disse to medlemsstater til de øvrige EU-medlemsstater.

Den anfægtede afgørelse blev vedtaget på grundlag af artikel 78, stk. 3, TEUF, som fastsætter følgende: »Hvis en eller flere medlemsstater står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandstatsborgere, kan Rådet på forslag af Kommissionen vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for den eller de berørte medlemsstater. Det træffer afgørelse efter høring af Europa-Parlamentet«.

Slovakiet og Ungarn, der ligesom Den Tjekkiske Republik og Rumænien stemte imod vedtagelsen af denne afgørelse i Rådet ², har nedlagt påstand for Domstolen om at annullere afgørelsen, idet de dels har gjort gældende, at vedtagelsen heraf er behæftet med procedurefejl, eller at retsgrundlaget var fejlagtigt, dels at afgørelsen hverken er egnet til at imødegå migrationskrisen eller er nødvendig i dette øjemed.

Under retsforhandlingerne for Domstolen intervererede Polen til støtte for Slovakiet og Ungarn, mens Belgien, Tyskland, Grækenland, Frankrig, Italien, Luxembourg, Sverige og Kommissionen intervererede til støtte for Rådet.

Ved sin dom afsagt dags dato **frifinder Domstolen Rådet i det hele i de søgsmål, der er blevet anlagt af Slovakiet og Ungarn.**

Indledningsvis forkaster Domstolen det argument, hvorefter lovgivningsproceduren ³ skulle have været anvendt som følge af, at artikel 78, stk. 3, TEUF foreskriver en høring af Europa-Parlamentet, når en foranstaltning, der er støttet på denne bestemmelse, vedtages. I denne henseende fastslår Domstolen, at lovgivningsproceduren kun kan anvendes i det tilfælde, hvor en traktatbestemmelse udtrykkeligt henviser dertil. Artikel 78, stk. 3, TEUF indeholder imidlertid ingen udtrykkelig henvisning til lovgivningsproceduren, hvorfor den anfægtede afgørelse **kunne vedtages inden for rammerne af en ikke-lovgivningsmæssig procedure** og følgelig udgør en ikke-lovgivningsmæssig retsakt.

I samme sammenhæng fastslår Domstolen, at artikel 78, stk. 3, TEUF gør det muligt for EU-institutionerne **at træffe alle de midlertidige foranstaltninger, der er nødvendige for** effektivt og

¹ Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 af 22.9.2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse (EUT 2015, L 248, s. 80).

² Finland afstod fra at stemme, mens de øvrige medlemsstater stemte for vedtagelse af afgørelsen.

³ Den almindelige lovgivningsprocedure eller den særlige lovgivningsprocedure, der er fastsat i artikel 289 TEUF.

hurtigt at håndtere en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af fordrevne personer. Disse foranstaltninger kan ligeledes indeholde undtagelser til lovgivningsmæssige retsakter, forudsat bl.a., at de er indskrænket med hensyn til såvel deres materielle som tidsmæssige anvendelsesområde, og at de hverken har til genstand eller formål at erstatte eller på permanent vis ændre sådanne retsakter, hvilke betingelser er opfyldt i det foreliggende tilfælde.

Domstolen præciserer ligeledes, at eftersom den anfægtede afgørelse udgør en ikke-lovgivningsmæssig retsakt, **var vedtagelsen heraf ikke underlagt kravet om de nationale parlamenters deltagelse eller kravet om, at Rådets forhandlinger og afstemninger skal være offentlige** (idet disse krav alene finder anvendelse på lovgivningsmæssige retsakter).

Dernæst bemærker Domstolen, at den anfægtede afgørelses tidsmæssige anvendelsesområde (dvs. fra den 25.9.2015 til den 26.9.2017) er nøjagtigt afgrænset, hvorfor der ikke kan drages tvivl om, at den er midlertidig.

Endvidere fastslår Domstolen, at **Det Europæiske Råds konklusioner af 25. og 26. juni 2015**, hvorefter medlemsstaterne »ved konsensus« skal blive enige om fordelingen af personer, der har et klart behov for international beskyttelse, »under hensyntagen til medlemsstaternes specifikke situation«, **ikke var til hinder for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse**. Disse konklusioner vedrørte nemlig et andet udkast vedrørende flytning, med hvilket det tilsigtedes at fordele 40 000 personer mellem medlemsstaterne som svar på den tilstrømning af migranter, der blev konstateret i de første seks måneder af 2015. Dette udkast blev genstand for afgørelse 2015/1523⁴ og ikke den i det foreliggende tilfælde anfægtede afgørelse. Domstolen tilføjer, at Det Europæiske Råd under ingen omstændigheder kan ændre de afstemningsregler, som er fastsat i traktaterne.

Desuden fastslår Domstolen, at selv om der blev foretaget væsentlige ændringer til Kommissionens oprindelige forslag, herunder navnlig de ændringer, hvorved Ungarns ønske om ikke at optræde på listen over de medlemsstater, hvorfra flytning skulle ske⁵, blev efterkommet, og idet denne medlemsstat blev kvalificeret som tilflytningsmedlemsstat, **blev Parlamentet behørigt underrettet om disse ændringer, inden det vedtog sin beslutning af 17. september 2015**, hvilket gjorde det muligt for Parlamentet at tage hensyn dertil i denne beslutning. I denne henseende understreger Domstolen, at de øvrige ændringer, der blev foretaget efter den nævnte dato, ikke berørte selve substansen af Kommissionens forslag.

Endvidere fastslår Domstolen, at **Rådet ikke var forpligtet til at vedtage den anfægtede afgørelse med enstemmighed**, selv om det med henblik på vedtagelsen af de ovenfor nævnte ændringer blev nødsaget til at afvige fra Kommissionens oprindelige forslag. Domstolen fastslår nemlig, at det ændrede forslag blev godkendt af Kommissionen gennem to af dennes medlemmer, som var bemyndiget hertil af kommissærkollegiet.

Desuden finder Domstolen, at den flytningsordning, der er fastsat i den anfægtede afgørelse, **ikke udgør en foranstaltning, som er åbenbart uegnet til at bidrage til at opfylde det hermed forfulgte formål**, dvs. at hjælpe Grækenland og Italien med at stå imod følgerne af migrationskrisen af 2015.

I denne henseende finder Domstolen, at **der ikke kan drages tvivl om afgørelsens gyldighed på grundlag af retrospektive vurderinger vedrørende dens grad af effektivitet**. Når EU-lovgiver skal vurdere de fremtidige virkninger af en ny lovgivning, kan dens vurdering nemlig kun drages i tvivl, såfremt det på grundlag af forhold, som denne rådede over på tidspunktet for vedtagelsen af denne lovgivning, åbenbart fremgår, at den er fejlbehæftet. Dette er imidlertid ikke tilfældet i de foreliggende sager, idet Rådet foretog en objektiv analyse af foranstaltningens virkninger i forhold til den pågældende nødsituation på grundlag af en detaljeret undersøgelse af de statistiske oplysninger, som da var tilgængelige.

⁴ Rådets afgørelse af 14.9.2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og for Grækenland på området international beskyttelse (EUT 2015, L 239, s. 146).

⁵ Ungarn gjort gældende, at det har nægtet at blive kvalificeret som medlemsstat, hvorfra flytning skal ske, for at undgå at blive anset for den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af de asylansøgninger, som skulle have været indgivet i den medlemsstat, hvorfra migranterne faktisk rejste ind i EU.

I denne sammenhæng bemærker Domstolen bl.a., at det lave antal flytninger, der har fundet sted hidtil i henhold til den anfægtede afgørelse, kan forklares gennem en række forhold, som Rådet ikke kunne forudse på tidspunktet for vedtagelsen heraf, **herunder bl.a. visse medlemsstaters manglende samarbejdsvilje.**

Endelig fastslår Domstolen, at Rådet ikke anlagde noget åbenbart fejlskøn, da det fandt, at **det med den anfægtede afgørelse forfulgte formål ikke kunne opnås gennem mindre indgribende foranstaltninger. Domstolen fastslår således, at Rådet ikke overskred sin vide skønsmargen, da det fandt, at** den i afgørelse 2015/1523 fastsatte ordning, med hvilken det allerede tilsigtedes på frivillig basis at flytte 40 000 personer, ikke ville være tilstrækkelig til at stå imod den hidtil usete tilstrømning af migranter, der fandt sted i juli og august 2015.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-institutioner og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☐ ☎ (+32) 2 2964106